

DE OVERGANG ... EEN GAT IN DE MARKT

Klucht in drie bedrijven

door

JANNY SPIJKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OVERGANG ... EEN GAT IN DE MARKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JOOST BREUKELHOF - vijftiger

KARIN BREUKELHOF - zijn vrouw, begin vijftig

LISA BREUKELHOF - zijn dochter, midden twintig

OMA - zijn moeder, zeventiger

JAN DE GOEDE - buurman, vijftiger

ELLY DE GOEDE - buurvrouw, begin vijftig

ROBERT MANDERS - de baas van Joost, zestiger

ROGIER MANDERS - zijn zoon, dertiger

SANDRA - assistente van Rogier, dertiger

DECOR:

Zitkamer, middenachter tuindeuren, links deur naar gang, rechts een deur naar de eetkamer en een deur naar de keuken. Links vóór een stoel met een kussen voor oma. Kamer naar eigen inzicht met in ieder geval bankstel, kast, spiegel en telefoon.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zit oma voor op het toneel in haar stoel te breien. De telefoon gaat. Karin komt op via tuindeuren. Aan haar kleding is duidelijk te zien dat ze in de tuin aan het werk was.

KARIN (*neemt op*): Met mevrouw Breukelhof. (*luistert*) Ha Joost. (*luistert*) Meneer Manders? Blijft hij ook eten? (*luistert*) Vlijer. Nou goed. Ik moet nog wel wat boodschappen doen en de boel opknappen. Het moet er tenslotte piekfijn uitzien hè? Dus ik hoop dat je niet al te vroeg komt? (*luistert*) Ja, dat is goed. Misschien dat Lisa me kan helpen. (*luistert*) Ja, die schijnt vannacht thuisgekomen te zijn. Het zal wel vanmorgen zijn geweest. (*luistert*) Nee ik ook niet. Gelukkig heeft ze zelf een sleutel, anders was ik me wild geschrokken van de bel. (*luistert*) Goed. Tot vanmiddag dáág. (*hangt op*) In de tuin werken kan ik verder wel vergeten. Ik zal de spullen maar weer oppakken. (*af via tuindeuren*)

LISA (*links op*): Morgen oma. (*gaat zich voor de spiegel staan opmaken*) Is mama boodschappen aan het doen, of is ze bij buurvrouw op de koffie?

OMA (*kijkt niet op, blijft breien*): Dag kindje, alles goed met je?

LISA: Ja oma. Waar is mama?

OMA: Wat heeft het geregend vannacht hè?

KARIN (*achter op*): Ha Lisa. Kind je komt als geroepen. Ik kan je hulp prima gebruiken. Hoe laat ben je vannacht thuisgekomen?

LISA: Laat.

KARIN: Ik merkte vanmorgen pas dat je er was. Was dat al het vuile goed wat je bij elkaar kon scharrelen?

LISA: Ik dacht dat je het niet erg vond. Jij hebt een wasmachine en een droger bij de hand. Ik moet er speciaal voor naar de wasserij.

OMA: Heb je onderweg ook nog regen gehad kindje?

LISA: Hè?

OMA: Toen je hier naartoe ging.

LISA: Oh daar heb ik niet veel van gemerkt. Maar ter hoogte van Amsterdam Noord kreeg ik wél een paar spetters in de auto.

KARIN: Eerlijk Lisa. Je hebt geregeld wat met die auto. Laat hem toch eens nakijken. Stel je voor dat je een hoosbui op je dak krijgt. Dan blijft het niet bij een paar spetters hoor.

LISA: Ik heb ze een lift gegeven en nu ga ik ze de stad laten zien.

KARIN: Ga je uit? Nu? Het is ochtend!

LISA: Nou en?

KARIN: Nou ja..... Uitgaan doe je toch 's avonds?

LISA: Oh mam, doe toch niet zo ouderwets. Is het al zo lang geleden dat jij jong was, dat je niet eens meer weet hoe je plezier maakt? Uitgaan is niet alleen voor de avond gereserveerd hoor. Misschien was dat zo in jouw tijd, maar nu gelukkig niet meer.

KARIN: Mijn tijd!? Zo oud ben ik nou ook weer niet.

LISA: Nee hoor. Nog even en je zit in een stoeltje naast oma te breien. Ik verlang méér van het leven. Ik wil genieten en ik zal er wel voor zorgen dat ik niet zo'n saaie huissloof wordt als jij.

KARIN: Ben ik een saaie huissloof?!

LISA: Ja. Ach mam, wanneer heb je voor het laatst in de spiegel gekeken?

KARIN: Vanmorgen nog.... toen ik hem schoonmaakte.

LISA: Dat bedoel ik nou. Jij kijkt náár de spiegel en niet ín de spiegel. Dát zou je eens moeten doen. Je zou eens aan jezelf moeten denken in plaats van aan poetsen, boenen, tuinen, eten koken en koffie drinken met de buurvrouw.

KARIN: Je vergeet, kleren wassen en strijken van je zelfstandige dochter.

LISA: Doe eens iets spannends. Iets wat je nog nooit eerder hebt gedaan. Leef je uit.

KARIN: Oh kind, dat doe ik toch alle dagen al.

LISA: Oh ja???

KARIN: Ja. Ik leef mij volledig uit in het huishouden.

LISA: Aaaaah.... je weet best wat ik bedoel. Maar misschien is het wel te laat voor jou. Misschien ben je wel te oud en afgeleefd om nog lol te kunnen hebben. Ik ga. *(wil links af)*

KARIN *(bestraffend)*: Lisa!

LISA *(draait zich om)*: Ja?

KARIN: Doe je voorzichtig?

LISA: Tuurlijk. Ik kan heus wel op mezelf passen.

KARIN: Je.... gaat toch niet met die jongens eh.... en als je dat wel doet, dan gebruik je toch wel eh.... Je hoort van die enge dingen tegenwoordig.

LISA: Zeg, waar zie je me voor aan.

KARIN: Dat weet ik eigenlijk niet zo goed meer.

LISA: Ze blijven met hun takken van me af. Je kunt ook heel goed plezier hebben zónder eh! En nu moet ik vliegen anders loop ik een gratis lunch mis. *(af)*

OMA: Oei..... een steekie los.

KARIN *(Lisa nakijkend)*: Volgens mij ook.

OMA: Hebbes! *(breit weer verder)*

KARIN *(kijkt in de spiegel)*: Eenenvijftig is toch niet oud? Zie ik er zo oud

en afgeleefd uit? *(kijkt kritisch)* Beetje grijs. Nou ja, wat dan nog. Rimpels?..... Bijna niet. *(draait met haar hoofd)* Ik zie er helemaal niet gek uit. *(kijkt langs haar kleren)*..... Nou ja, ik heb in de tuin gewerkt. *(kijkt op horloge)* Oh grutten! Het is al laat en ik moet nog zoveel doen. *(rechts af keuken)*

ELLY *(achter op)*: Hallo!

OMA: Ah! Koffietijd!

ELLY: Ze is er niet. Kan ik haar mooi verrassen. Hé oma. Was dat net Lisa die ik zag wegrijden?

OMA: Ja.... ze gaat een paar druppels de stad laten zien.

ELLY: Oh....

KARIN *(rechts op. Loopt zonder op of om te kijken door naar links)*: Ik heb laatst in een gekke bui eens een pruik gekocht. Eens kijken hoe die...

ELLY: Goeiemorgen Karin!

KARIN *(staat verschrikt stil)*: Lieve hemel Elly, je laat me.... *(draait zich om)* Aaaaah!!... *(met open mond van verbazing)* Elly?....

ELLY: Doe je klep eens dicht. Het tocht.

OMA: Ojee, tocht! Da's gevaarlijk. 'k Heb m'n griepspuit nog niet gehad. *(legt breiwerk neer en loopt tussen Karin en Elly door links af)*

KARIN: Wat is er met jou gebeurd.

ELLY *(met opvallende haarkleur/dracht en gewaagde sexy kleding aan)*: Hoe vind je 't? Kan toch best.

OMA *(links op. Heeft vest aangetrokken en sjaal omgedaan)*: Lekker warm. *(gaat weer op haar stoel zitten breien)* Ziezo!

KARIN: Heel.... apart..... Dat je het durft.

ELLY: Wat valt daar nu aan te durven.

KARIN: Ik zou het niet durven. Stel je voor. Wat zou Joost daar wel niet van zeggen.

ELLY: Dat mag Joost weten.

KARIN: Hoe vind Jan dit?

ELLY: Hij weet het nog niet.

KARIN: Hoe kom je er ineens toe om... Heb je een gekke bui of zoiets.

ELLY: Kind, ik was toch al tijden ontevreden met m'n leven. Ik wist alleen niet hoe ik het moest veranderen.

KARIN: En nu wel.

ELLY: Gisteren kwam er iemand bij mij aan de deur en die wist precies wat ik nodig had.....

KARIN: Wie was dat dan?

ELLY: Een jongeman. Hoe heet hij ook alweer.... Rogier.... Sanders of zoiets. Iets met anders. Doet er niet toe.

KARIN: Je kende hem niet.

ELLY: Nog nooit eerder gezien.

KARIN: En hij kende jou wel?

ELLY: Niet dat ik weet.

KARIN: Hoe kon hij dan in vredesnaam precies weten wat jij nodig had.

ELLY: Dat heeft hij onderzocht.

KARIN: Wat!?! Elly je gaat me toch niet vertellen dat jij je door een wildvreemde man, die bij je aanbelt hebt laten onderzoeken!?

ELLY: Nee, hij heeft mij niet onderzocht, maar vrouwen van onze leeftijd.
En.....

KARIN: Gadverdamme wat een viezerik!!

ELLY: Welnee! Wacht.... ik zeg het misschien verkeerd. Ik bedoel dat hij bij vrouwen van onze leeftijd heeft onderzocht....

KARIN: Zie je wel.

ELLY: Via een enquête!!

KARIN: Oh... zeg dat dan.

ELLY: Zeg ik toch.

KARIN: Ja, nu.

ELLY: Wat de meest voorkomende gééstelijke klachten zijn. En daar heeft hij een oplossing voor gevonden.

KARIN: Ah! Een soort huis aan huis psychiater. Je mag op je eigen bank liggen, je vertelt meneer wat je dwarszit. Hij vertrekt daarna met je geld en laat jou opgelucht, of misschien kan ik beter zeggen: opgelicht achter.

ELLY: Helemaal niet! Zo gaat het helemaal niet! Hè wat ben jij toch vreselijk achterdochtig.

KARIN: Dat vind ik anders een heel normale reactie als er iemand aan je deur belt en je zegt dat hij de oplossing voor je problemen heeft.

ELLY: Zo is het helemaal niet gegaan. Hij belde aan, vertelde van die enquête die hij had gedaan en wilde weten of ik er ook zo over dacht. En een heleboel dingen die hij opnoemde klopte precies met wat ik voelde. Dat maakt je dan toch wel nieuwsgierig hè?

KARIN: Hm.

ELLY: Dus ik vraag hem binnen en toen hebben we úren gepraat.

KARIN: Gisteren was dat zei je?

ELLY: Gistermiddag.

KARIN: Toen was je óók in de tuin bezig.

ELLY: Daarná.... Goed oké, we hebben ongeveer één uur gepraat maar het leken uren. Het praat zo lekker met Rogier. Hij heeft zoveel begrip. En een heel lieve uitstraling.

KARIN: Weet je zeker dat jullie alleen gepraat hebben?

ELLY: Ja natuurlijk.

KARIN: Nou... de manier waarop je over hem praat....

ELLY: Dat zul je wel begrijpen als je hem ontmoet.

KARIN: Oh ik heb totaal geen behoefte om....

ELLY: Hij zit bij mij te wachten tot ik hem roep.

KARIN: Ben je gek geworden.

ELLY: Luister alleen maar naar hem en...

KARIN: Ik ben niet van plan om me te laten inpalmen door een gladde praatjesmaker.

ELLY: Zo ís hij niet.

KARIN: En bovendien heb ik geen tijd. Joost neemt straks zijn chef mee, dus ik moet het diner voorbereiden. Elly... Elly! (*Elly is snel achter af gegaan*) Verdorie, ik heb geen tijd voor dat soort onzin. (*rechts af, keuken*)

OMA: Krijg ik geen koffie?

ELLY (*achter op. Rogier achter haar aan met één grote en één kleine koffer*): Kom maar Rogier. Ze verandert wel van gedachten als je met haar hebt gepraat. Ik zal haar wel even zoeken. Wacht hier maar.

ROGIER: Prima. (*Elly rechts af. Rogier kijkt taxerend om zich heen*) Niet slecht. Ik heb een goed buurtje aangetroffen.

ELLY (*op met tegenstribbelende Karin*): Toe nou Karin. Je hebt gerust wel even een kwartiertje de tijd.

KARIN: Elly, ik hou er niet van om gedwongen te worden, dat weet je best!

ROGIER: Mevrouw de Goede....

ELLY: Elly!

ROGIER: Elly, je moet mevrouw niet dwingen. Dat wil ik absoluut niet hebben. Neem me niet kwalijk mevrouw....

ELLY: Karin heet ze.

ROGIER: Nogmaals, neem me niet kwalijk. Als u geen tijd heeft wil ik u niet langer ophouden. Ik kan best een keer terugkomen als het u beter uitkomt.

KARIN: Ik neem het u niet kwalijk meneer....

ROGIER: Manders. Rogier Manders.

KARIN: Manders? Klinkt bekend.

ROGIER: Helaas ben ik geen familie van Dorus.

ELLY: Dorus?

ROGIER: Tom Manders.

KARIN: Ik ben Karin Breukelhof. (*Rogier kust haar hand*)

ROGIER: Mevrouw Breukelhof, het is mij een waar genoeg kennis met u te mogen maken. (*tegen Elly*) Je had me wel eens kunnen waarschuwen dat je zo'n jeugdige buurvrouw had.

ELLY: We zijn even oud!

KARIN: Ja dat klopt. We zijn beiden eenenvijftig jaar. (*Elly kucht*)

ROGIER (*met een beschuldigende vinger naar Elly*): Foei, wat kun jij liegen zeg.

ELLY (*tegen Karin*): Ik had er een paar jaar afgetrokken.

ROGIER: Als ik u zo bekijk.... nee, ik denk dat ik hier toch echt overbodig ben. U heeft mij niet nodig.

KARIN: Oh..... nou.... dat is fijn om te horen.

ROGIER: Misschien een paar dingetjes, om het zo te houden....

ELLY: En nu je hier tóch bent....

ROGIER: Inderdaad, nu ik hier toch ben.... Vind u het goed als ik u een paar vragen stel.

KARIN: Ik weet niet....

ROGIER: Het duurt echt niet lang. Ik beloof u dat ik u niet langer op zal houden dan nodig is.

ELLY: Dan zet ik even gauw koffie. (*rechts af, keuken*)

OMA: Het werd tijd.....

KARIN: Nou.... ja... het moet dan maar. Wat wilt u weten.

ROGIER: Wij hebben een enquête gehouden onder vrouwen van uw leeftijd en daaruit kwamen regelmatig dezelfde klachten naar voren. Wij hebben die klachten bestudeerd en denken de oplossing te hebben gevonden voor de.....

KARIN: U heeft het over wij?

ROGIER: Pardon?

KARIN: Wij hebben een enquête gehouden. Wij hebben de klachten bestudeerd.

ROGIER: Oh.... ja. Mijn collega en ik.

KARIN: En uw collega loopt ook langs de deuren?

ROGIER: Mijn collega? Nee die zit thui.... eh op kantoor. Die regelt de inkoop en.....

KARIN: De inkoop, aha. U verkóópt dingen. Oh, dat zit zeker in die koffers. Dus u bent een collaborateur. Mag ik uw legitimatiebewijs zien. En heeft u misschien een bewijsje van een vergunning?

ROGIER: Vergunning, om een paar vragen te stellen? (*Elly rechts op met koffiepote en kopjes*)

KARIN: Als ik mijn buurvrouw zo bekijk, dan is het niet de bedoeling dat het bij vragen stellen blijft.

ELLY: En wat vond je van de vragen. Frappant hè?

KARIN: Welke vragen.

ELLY (*tegen Rogier*): Heb je ze nog niet....

ROGIER: Nog geen kans voor gehad. Mevrouw Breukelhof is van het voorzichtige type, dat eerst alles wil controleren op waarheid. Heel goed, heel goed.

ELLY: En heel vervelend. Toe Karin, luister nu eerst eens naar Rogier.

Rogier, begin maar hoor.

ROGIER: Misschien interesseert het mevrouw niet.

KARIN: Laat maar horen.

ROGIER: Goed dan. Uit onze enquête is gebleken....

ELLY: Nou komt het, moet je goed opletten.

ROGIER:.... dat veel vrouwen er mee zitten dat ze ouder worden. Ze zien rimpeltjes, grijze haren en ze krijgen moeite met hun figuur. Dit alles geeft ze een ontevreden gevoel. Zoals u wel weet hebben ze daar een naam voor.

ELLY: De overgang!

ROGIER: Precies. Plus dat sommige van hun mannen meer interesse beginnen te krijgen voor jongere vrouwen. Hierdoor krijgen ze het gevoel dat ze er niet meer bij horen....

ELLY: Niet meer in trek zijn.

ROGIER: Precies. Ze krijgen het gevoel dat hun leven voorbij is net nu ze meer tijd hebben om van het leven te gaan genieten.

ELLY: Hoor je nou? Is dat niet frappant? Dat gevoel heb jij vast ook wel eens, toch?

OMA: Ik heb het gevoel dat ik zelf koffie moet halen, want krijgen doe ik het niet. *(legt breiwerk neer en schenkt zichzelf een kopje in)*

KARIN: Nou ja, volgens mij heeft iedereen wel eens zo'n gevoel. Dat hoeft niet perse de overgang te zijn.

ELLY: Zie je wel. Ik wist wel dat jij dat gevoel ook wel eens had. Een minderwaardigheidsgevoel is dat, hè Rogier?

ROGIER: Inderdaad. En wij willen deze mensen graag helpen om meer zelfvertrouwen te krijgen.

KARIN: En dat doe je door smeerseltjes aan ze te verkopen en kleding die totaal niet bij ze past.

ROGIER: Dat wil ik niet beweren.

KARIN: Maar ik wel.

ROGIER: Wij laten ze onze collectie zien en tonen ze....

KARIN: Wij?

ROGIER: Ik bedoel.....

ELLY: Laat maar Rogier. Maak je koffer maar open. Ze moet eerst maar eens zien wat je allemaal hebt.

ROGIER *(doet de kleine koffer open, die vol zit met potjes en flesjes zónder etiketten):* Waar zullen we beginnen. *(pakt een potje)* Met deze crème bijvoorbeeld. Zo te zien heeft u een ietwat droge huid. Daar is deze crème zeer geschikt voor.

KARIN: Wat is dat voor merk? Er staat helemaal geen merk op.

ROGIER: Dat klopt. Dat heeft u goed gezien. U bent bijzonder opmerkzaam.

ELLY: Maar het is hartstikke goed spul. Ik heb het ook. Moet je eens voelen hoe soepel mijn huid is.

KARIN: Dat hoef ik niet te voelen, dat zie ik zo wel. Je lijkt wel een glimworm.

ELLY: Oké. *(tegen Rogier)* Die wil ze hebben.

KARIN: Wacht eens even. Ik weet niet eens wat het kost, en wat er allemaal inzit.

ELLY: Er zit crème in. Dat zei hij toch. En wat de prijs betreft, dat valt reuze mee. We zoeken eerst het één en ander uit en daarna vertelt Rogier je wat het bij elkaar kost.

KARIN: Doe jij altijd zo je inkopen.

ELLY: Ja, in de supermarkt. Jij toch ook?

KARIN: Ik kijk wel altijd eerst even naar de prijs voor ik het in mijn karretje stop.

ROGIER: Ik verzeker u dat de prijs een stuk lager ligt dan die van de crème die u nu gebruikt.

KARIN: Hoe weet u dat zo zeker.

ROGIER: Als ik uitga van de meest gangbare crèmes....

ELLY: Hè, al dat gezeur over geld. *(pakt een flesje)* Is dit dat spul voor je haar?

ROGIER: Ja, dat is.....

ELLY: Voeding voor je haar en het brengt de natuurlijke haarkleur naar boven. Goed van mij, hè?

ROGIER: Je zou m'n assistente kunnen worden.

ELLY: Wat lief van je.... Dit móet je proberen Karin. Het is zo goed voor je haar en het brengt je....

KARIN: Natuurlijke haarkleur naar boven. Dat zei je al. Heb je het zelf ook gebruikt?

ELLY: Dat kun je toch wel zien?

KARIN: Nooit geweten dat dit je natuurlijke haarkleur was.

ELLY: Is het ook niet helemaal hoor.

KARIN: Oh, toch niet.

ELLY: Nee, maar het is een stuk beter als het was. Kom op, dan gaan we het even uitproberen. Mag wel hè Rogier?

ROGIER: Ga je gang.

KARIN: Dat kan ik niet maken Elly, straks ziet m'n haar er net zo uit als dat van jou.

ELLY *(terwijl ze Karin meetrekt):* Da's toch mooi?

KARIN: Vind je. *(beiden links af)*

ROGIER: Pff, da's geen makkelijke tante. Ik denk dat het tijd word voor een drankje voor deze dame, zodat ze wat soepeler in de omgang wordt. *(haalt flesje uit binnenzak of zijvak koffer)* Mij benieuwen of het

werkt. Volgens Sandra wel. Hoe was het ook alweer..... Even Sandra bellen. *(haalt mobieltje tevoorschijn en belt)* Hallo Sandra, met mij. *(luistert)* Een beetje moeilijk. *(luistert)* Ik zit nu bij de buurvrouw van Elly. Je weet wel, dat vrouwtje dat gisteren praktisch m'n hele koffer leeg kocht. *(luistert)* Nee, dat niet. Ze is nog steeds razend enthousiast, maar die buurvrouw niet. Die is nogal achterdochtig. Nu dacht ik om dat drankje, dat je van die Indische kennis hebt gehad, op haar uit te proberen. *(luistert)* Ja, maar hoe werkt dat ook alweer. *(luistert)* Ja, dát weet ik wel. Ik bedoel, hóé moet ik het gebruiken. *(luistert)* Maakt het nog uit, warme of koude vloeistof? *(luistert)* Mooi. En hoeveel moet erin, gewoon een scheutje? *(luistert)* Een paar druppels maar? Weet je zeker, dat dat genoeg is? *(luistert)* Dat moet dan wel. Wat zit er eigenlijk in? *(luistert)* Oh, dat weet je niet.... geheim recept. Nou ik ben benieuwd. *(luistert)* Ja, je hoort het nog wel. *(luistert)* Dank je, dag. *(hangt op)*.... Waar zullen we dat eens indoen.... Ah, koffie! *(maakt het flesje open en ruikt er even aan)* Allemachtig dat is zéker sterk spul. Het lijkt wel pure alcohol.... Wie weet. *(haalt deksel van koffiepot)* Hoeveel druppels zal ik erin doen.... Tien maar. Het is tenslotte veel koffie. *(begint te tellen)* Eén.... twee.... drie... vier... vijf....

OMA: Heb je ook iets bij je tegen een zwakke blaas? Dat is tenslotte ook een ouderdomskwaaltje.

ROGIER *(laat van schrik een flinke scheut van het drankje in de koffie terechtkomen):* Goeiegenade.... U laat me schrikken. Ik wist niet dat u er was.

OMA: Geeft niet hoor jongen. Er zijn er meer die mijn bestaan zo af en toe vergeten.

ROGIER: Heeft u.....

OMA: Een zwakke blaas ja. Heel vervelend hoor.

ROGIER: Nee ik bedoel..... heeft u alles gehoord.

OMA: Ja dank je. Ik heb gelukkig geen gehoorapparaat nodig. Maar die zwakke blaas hè, dat is vervelend. Vooral als het regent. Zoals vannacht. Dan blijf ik heen en weer lopen. Ik kan dan net zo goed op de wc blijven zitten, want tijd om te slapen heb ik dan toch niet.

ROGIER: Wilt u misschien een kopje koffie?

OMA: Nee dank je jongen. Voor iemand met een zwakke blaas is één kopje genoeg. Hé..... nu ik het erover heb.... *(staat op)* Je... hebt zeker niets voor....

ROGIER: Nee het spijt me.

OMA: Mij ook jongen, mij ook. *(links af)*

ROGIER *(kijkt oma na):* Zou ze.... zou ze me nu gaan verraden? Wat moet ik nou..... Ik heb nog niks verkocht vandaag..... Ik gok het. *(pakt het flesje op)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto